

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1115/23
16.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Анђелковић, председника већа, судија Драгана Ћесаровића и Снежане Јовановић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Карацића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.100/20 од 10.03.2023. године, након одржане јавне седнице већа, у смислу члана 447 ЗКП, **дана 16.07.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Карацића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.100/20 од 10.03.2023. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.100/20 од 10.03.2023. године, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ, оглашени су кривим да су извршили и то окривљени АА и окривљени ББ, по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, окривљени ВВ кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљени ГГ кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па су осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се има урачунати време проведено

у притвору од 15.11.2019. године до 12.12.2019. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 12.12.2019. године до 26.11.2021. године, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 5 (пет) месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 05.11.2019. године до 26.10.2021. године, време проведено на мери забране напуштања стана од 13.12.2021. године до 07.03.2022. године, као и време проведено у притвору од 14.03.2022. године до 08.11.2022. године, окривљеном ВВ претходно су утврђене казне затвора, и то за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, а за извршено кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 5 (пет) месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 05.11.2019. године до 26.10.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 07.12.2021. године до 07.06.2022. године, док је окривљени ГГ осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се има урачунати време проведено у задржавању дана 06. и 07.11.2019. године. На основу члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 13 ПВЦ пакетића са укупно 22,05 грама опојне дроге хероин, у смеси са кофеином и парацетамолом. На основу члана 246а став 5 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном ВВ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 2 ПВЦ пакетића са укупно 3,18 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом. На основу члана 246а став 5 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном ГГ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног ПВЦ пакетића са укупно 1,67 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом. На основу члана 83 КЗ, према окривљеном ВВ изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у одговарајућој здравственој установи и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, с тим да ће се време проведено у установи за лечење урачунати у изречену казну затвора. На основу члана 83 КЗ, према окривљеном ГГ изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у одговарајућој здравственој установи и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, с тим да ће се време проведено у установи за лечење урачунати у изречену казну затвора. Окривљени су обавезани, сваки појединачно, да исплате трошкове кривичног поступка, у износима који ће бити опредељени накнадно посебним решењем, када буду прикупљени сви подаци о њиховој висини.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ, утврдити, односно изрећи казне затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Санковић, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет или да ожалбену пресуду укине и

предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац је, сходно члану 447 став 2 ЗКП-а, захтевао да како он лично, тако и његов брањеник, буду обавештени о дану и часу одржавања седнице већа Апелационог суда у Београду, како би истој присуствовали и на њој активно учествовали;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Бранко Алексић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се предметна жалба усвоји, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање или да се ожалбена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или да се осуди на блажу кривичну санкцију због извршења кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ. Бранилац је захтевао да буде обавештен о јавној седници већа другостепеног суда, како би истој присуствовао;

-окривљени ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду у делу у коме је он оглашен кривим за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду и ослободи га у односу на део пресуде којим је оглашен кривим за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, и

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Стефан Карацић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду у делу у коме је овај окривљени оглашен кривим за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу, преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ВВ ослободи у односу на део пресуде којим је оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ. Бранилац је у жалби такође предложио да га другостепени суд обавести о седници већа на којој ће се одлучивати о изјављеној жалби.

У одговору на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.100/20 од 10.03.2023. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Санковић, предложио је да Апелациони суд у Београду наведену жалбу одбије као неосновану.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.1199/23 од 09.10.2023. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.100/20 од 10.03.2023. године, тако што ће окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ изрећи казне затвора у дужем временском трајању, а да се одбију жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Стефана Карацића, браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића и окривљеног ВВ, као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП-а, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића и браниоца

окривљеног ВВ, адвоката Стефана Карацића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, окривљеног АА, за кога је бранилац изјавио да је обавештен о седници већа и сагласио се да се седница без присуства овог окривљеног, као и у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, за кога се по заменичком пуномоћју јавио адвокат Александар Ћамиловић, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, и по службеној дужности, сходно одредби члана 451 став 2 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Карацића, првостепена пресуда се оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка, при чему се ни у једној од изјављених жалби не указује конкретно у чему се наведене повреде састоје, док из жалбених навода произлази да су у пресуди изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, док су разлози који су дати нејасни и међусобно противречни.

Међутим, Апелациони суд у Београду изнете жалбене наводе оцењује неоснованим, јер је, по налажењу овога суда, противно наводима у жалбама, изречена пресуда јасна и разумљива и садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичних дела за која су окривљени АА, ББ и ВВ оглашени кривим, а од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку, при чему је, супротно жалбеним наводима одбране, непристрасно ценио све изведене доказе и са једнаком пажњом утврдио како чињенице које терете окривљене, тако и оне које им иду у корист.

Ценећи жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Карацића, којима се првостепена пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оспоравајући пре свега исказ сведока ДД, на коме првостепени суд заснива утврђено чињенично стање, Апелациони суд у Београду исте је оценио неоснованим, из разлога што је првостепени суд, приликом доношења побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, када је нашао да су ови окривљени извршили кривично-правне радње, ближе наведене у изреци ожалбене пресуде.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу исказа сведока ДД, датог у истрази пред јавним тужиоцем, у веома кратком року после службеног поступања у односу на окривљене, када су сећања било ког лица, па и полицијских службеника, с обзиром на природу његовог посла и свакодневни број интервенција, била свежа и некомпромитована, у коме се он детаљно, убедљиво и логично изјашњавао о свим

одлучујућим околностима конкретног случаја и онемо што је непосредно учио и предузимао, неспорно утврдио да је окривљени АА опсервиран управо због оперативних сазнања да се бави продајом опојне дроге, те да се, дана 05.11.2019. године, окривљени ВВ најпре нашао да окривљеним ББ, који је дошао возилом “Алфа ромео”, да су имали контакт “рука руци”, да би се затим окривљени ВВ трчећим кораком упутио ка правцу шуме у близини Пљешевићке улице, где се нашао са окривљеним АА, са којим је такође имао контакт “рука руци”, а затим вратио до возила ББ, са којим је поново имао контакт “рука руци”, предајући оно што је претходно узео од АА, након чега су њих двојица одвојено заустављени, извршени лични прегледи и пронађени предмети извршења кривичног дела, и то код окривљеног ВВ две “бомбице” са опојном дрогом хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, а код окривљеног ББ 13 ПВЦ “бомбица”, односно пакетића са опојном дрогом хероин, такође у смеси са кофеином и парацетамолом. На основу исказа овог сведока правилно је првостепени суд на недвосмислен начин утврдио и да је друга екипа овлашћених службених лица, којој се затим и сам прикључио, опсервирала окривљеног АА, који се кретао око скупштине и у једном тренутку испред Главне поште нашао се са лицем ГГ, извршио примопредају, после које се удаљио и после извесног времена и пређеног простора побегао полицијским службеницима, док је окривљени ГГ заустављен и код кога је такође личним прегледом пронађена једна “бомбица” опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом.

Супротно жалбеним наводима одбране, по оцени овога суда, правилно је првостепени суд исказ наведеног сведока оценио истинитим, датим објективно, од стране лица које ничим лично није заинтересовано за исход поступка, због чега га је у потпуности прихватио, при чему је и по оцени овога суда, а насупрот жалбеним наводима, његов исказ потврђен писаним доказима прочитаним на главном претресу, и то записницима о прегледу лица УКП Четврто одељење од 05.11.2019. године, окривљених ББ, ВВ и ГГ, потврдама о привремено одузетим предметима од њих, као и записницима о вештачењу НЦКФ, на основу којих су утврђене појединачне и приближно исте грамаже свих одузетих пакетића, врста опојне дроге, али и присуство кофеина и парацетамола у свим вештаченим узорцима, а који докази су по правилном налажењу првостепеног суда састављени такође од стране овлашћених службених лица, у законом прописаној процедури, својеручно потписани од стране окривљених, при чему њихова валидност и садржај ничим нису доведени у питање, нити је на стручна мишљења НЦКФ било примедби.

Правилно је првостепени суд закључио када није прихватио одбране окривљених АА, ББ и ВВ, који су негирали извршење кривичних дела која су им стављена на терет, налазећи да су њихове одбране неискрене, нелогичне, неуверљиве и дате искључиво у циљу избегавања кривице, односно њеног умањења и олакшања положаја у овом кривичном поступку, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на страни 19, дао јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, правилно првостепени суд није поклонио веру одбрани окривљеног АА да му ништа у вези инкриминисаног догађаја није познато и да он у томе није учествовао, имајући у виду да је таква његова одбрана у целости оповргнута исказом сведока ДД, коју је, како је то већ напред речено, правилно првостепени суд у

потпуности прихватио, а такође је оповргнута и налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику лаб.ознаке 19.30555 од 10.01.2020. године, на основу кога је недвосмислено утврђено да је управо он донор биолошког материјала на делу мање расечене ПВЦ кесе са чвором из кесе “ДНК ...”, односно пакетића хероина пронађеног и одузетог од окривљеног ГГ, непосредно после њиховог оствареног контакта и продаје опојне дроге.

С тим у вези, првостепени суд је посебно ценио одбрану окривљеног ГГ и правилно закључио када је прихватио његово потпуно признање кривичног дела које му је стављено на терет, и то из свих фаза поступка, с обзиром да његово признање и по оцени овога суда испуњава све претпоставке из члана 88 ЗКП. Међутим, радњу препознавања лица од кога је купио опојну дрогу и којом приликом није међу показаним лицима “препознао” окривљеног АА, правилно је првостепени суд оценио као усмерену на покушај евентуалног олакшања положаја окривљеног АА у поступку, имајући у виду опште познате релације “дилер – муштерија”, правилно налазећи да је исто без утицаја на одлуку суда, при чему се судско веће и личним опажањем уверило у физички изглед и карактеристике окривљеног АА описане одбраном окривљеног ГГ, и тода је исти средње висине, мршав, плавих очију и природно плаве косе, а посебно имајући у виду да је сведок ДД између осталог био категоричан и у чињеници да је окривљеног АА знао од раније због оперативних сазнања да се бави продајом опојних дрога, да је идентификован и пре овог конкретног догађаја, да су знали ко је човек и како изгледа и да је сигуран да је то лице са којим су окривљени ВВ и окривљени ГГ имали контакт “рука руци”.

Из наведених разлога, при свим одлучујућим и неспорно утврђеним околностима управо на основу убедљивог исказа сведока ДД, правилно је првостепени суд закључио када није поклонио веру ни одбрани окривљеног ВВ који је негирао да је 2 пакетића опојне дроге држао са сопствену употребу, али истовремено истицао да их је лично набавио од неког клинца из краја и да уопште не познаје окривљеног АА, а да он уствари тог дана окривљеном ББ уопште није набавио хероин, јер је ББ то учинио сам, пре њиховог виђања, те да га ББ није частио на име посредовања пакетићима дроге, већ да му је само позајмио новац у износу од 2.000,00 динара. При томе је и по оцени овога суда одбрана окривљеног ВВ оспорена и својеручно и без примедби потписаним записником о прегледу лица од 05.11.2019.године и потврдом о привремено одузетим предметима од 06.11.2019.године, на основу којих је несумњиво утврђено да су датом приликом код њега пронађени, а затим и одузети само 2 пвц пакетића и 1 мобилни телефон, али не и новац, наводно добијен на име позајмице.

Ценећи одбрану окривљеног ББ, правилно је првостепени суд исту прихватио само у делу у коме није оспоравао да је опојну дрогу набавио преко окривљеног ВВ, али је правилно закључио када није поклонио веру одбрани овог окривљеног да је она била искључиво намењена за сопствену употребу, да га није частио пакетићима, на тај начин их неовлашћено стављајући у промет на други начин, већ новцем у износу од 2.000,00 динара и да није имао никакву намеру продаје. И по ставу овога суда, како то правилно оцењује првостепени суд, одбрана окривљеног ББ у наведеном делу неискрена је и неуверљива, имајући у виду да је најпре оспорена писаним налазом и мишљењем судских вештака др Бојане Кецман и Гордане Ковач Гавриловић од 17.11.2019.године, њиховим писаним изјашњењем од 07.12.2019.године, датим на

приговор адвоката Звонка Радовановића од 28.11.2019.године, а такође је оспорена и исказом др Бојане Кеџман датим на главном претресу 15.06.2022.године, на основу којих је неспорно првостепени суд утврдио да се дијагноза зависности поставља на основу критеријума који су прописани међународном класификацијом болести, те да за болест зависности критеријуми обухватају неколико група симптома из области когнитивног, соматског и социјалног функционисања, али да код окривљеног ББ ови симптоми нису утврђени и да применом свих дијагностичких критеријума нису утврђени показатељи зависности од опојних дрога, из ког разлога мера безбедности медицинског карактера није ни индикована. Стручно мишљење судских вештака и исказ др Бојане Кеџман из контрадикторног поступка, којом приликом је овај судски вештак детаљно одговорала на сва питања учесника поступка, правилно је првостепени суд у потпуности прихватио, с обзиром да су дати у свему по правилима струке и науке, објективно и непристрасно, па доводећи у међусобну повезаност наведени коначни закључак комисије судских вештака и садржај комуникације окривљеног ББ (утврђен на основу стручног и објективног налаза и мишљења судског вештака мр Саше Крстића, који је такође правилно првостепени суд у свему прихватио), међу којима су и поруке лица "... комбинатова" упућене окривљеном ББ дана 05.11.2019.године: "Можемо ли да се видимо, може за црвену и да пробам ДСИД? Има ли ЦД, ако нешто буде, јави", а дана 06.11.2019.године "Има ли ЦД-ова", то је по правилној оцени већа првостепеног суда у конкретном случају несумњиво утврђена чињеница да је окривљени ББ, дана 05.11.2019.године, опојну дрогу држао управо ради даље продаје.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбрана окривљених и оцене свих доказа изведених током поступка, при чему је првостепени суд све изведене доказе критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу повезивањем чињеница које неспорно произлазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недвосмислене, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закона, када је нашао да су у радњама окривљених АА и ББ остварени сви битни објективни и субјективни елементи по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, као и да су у радњама окривљеног ВВ остварени сви битни објективни и субјективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, правилно налазећи да су окривљени у конкретном случају поступали са директним умишљајем, с обзиром да су били свесни својих дела и хтели њихово извршење, у стању урачунљивости, свесни и забрањености својих дела, па како у конкретном случају није било околности које би евентуално искључиле постојање кривице, то их је правилно првостепени суд огласио кривим. Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Карацића, којима се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, оцењују као неосновани.

Овај суд је првостепену пресуду испитао у погледу одлуке о кривичним санкцијама, по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића и браниоца окривљеног ББ,

адвоката Бранка Алексића, и по службеној дужности, поводом жалби окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Караџића, који су жалбе изјавили због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, али не и због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсти и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ, правилно, у смислу члана 54 КЗ, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одбрана и њена висина правилно одмерена и истима дао адекватан значај када је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, када је окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 5 (пет) месеци, када је окривљеном ВВ претходно утврдио за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, а за извршено кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 5 (пет) месеци, у које казне им је урачунао време проведено у притвору и на мерама забране напуштања стана, као и када је окривљеног ГГ осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у задржавању, налазећи да су овако одмерене казне неопходне, али истовремено довољне да се на сваког од окривљених утиче да убудуће не врши кривична дела и да ће се овако изреченим казнама у односу на све окривљене у потпуности остварити сврха кажњавања и циљеви како специјалне, тако и генералне превенције, предвиђени одредбама члана 4 и 42 КЗ.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим околностима од утицаја на кривичну санкцију и да ће се само ефективним казнама затвора, у наведеном трајању, у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, као и да су овако одмерене казне нужне, али и довољне мере кривичноправне заштите, сразмерне тежини извршених кривичних дела, степену кривице окривљених, околностима под којима су дела извршена, јачини угрожавања заштићеног добра, личности окривљених и њиховим личним приликама.

Стога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у којима се не наводи ни једна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а које би утицале на другачију одлуку, у смислу строжијег кажњавања ових окривљених, као и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Станковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, у којима се не наводи ни једна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу блажег кажњавања ових окривљених, оцењени су као неосновани.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Станковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Бранка Алексића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Стефана Караџића, али је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку суда, због чега их није посебно ни образлагао.

Сходно свему напред наведеном, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – виши саветник
Бранислава Муњић, с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић